

عنوان مقاله:

تاثیر هوش فرهنگی بر گردشگری و توسعه پایدار مناطق روستایی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی گردشگری، فرهنگ و هنر (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

حامد عبداللہی - معاون اجتماعی سازمان فرهنگی ورزشی شهرداری رشت

خلاصه مقاله:

گردشگری روستایی می تواند به عنوان منبع جدید درآمدی برای جوامع محلی و بویژه در کشورهای در حال توسعه باشد و تا اندازه ای مشکلات آنها را حل و یا کاهش دهد. از طرفی تنوع در زمینه گردشگری روستایی زیاد است، لذا این امر مستلزم مدیریت و برنامه ریزی خاصی است. در توسعه گردشگری روستایی، وجود تعامل بین جامعه محلی و روستایی با گردشگران ازجمله مؤلفه های موثر است. به عبارت دیگر، وجود تعامل بین روستاییان و گردشگران، از جمله مؤلفه های تاثیرگذار در توسعه گردشگری روستایی و همچنین توسعه پایدار آن است و در این میان هوش فرهنگی نقش بسزایی بر نحوه تعامل و برقرارارتباط این گروه ها دارد. به گونه ای که سطح بالای هوش فرهنگی می تواند منجر به پذیرش بیشتر گردشگر و از سوی دیگر حمایت گردشگران از مناطق روستایی و محیط زیست آنها گردد. بر همین اساس، در مقاله حاضر با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و اسنادی گردآوری شده سعی در بیان تاثیر هوش فرهنگی بر گردشگری و توسعه پایدار مناطق روستایی دارد. با توجه به مطالعات متعدد صورت گرفته در این زمینه نتیجه اینکه در فرایند توسعه گردشگری روستایی عوامل مختلفی تاثیر گذارند که از جمله این عوامل تعاملات بین ساکنان محلی و گردشگران (افراد غیربومی) می باشد؛ که در نتیجه گسترش ارتباطات میان این دو گروه ضمن توسعه گردشگری روستایی، توسعه پایدار رانیز در برمی گیرد. یکی از عوامل موثر بر رونق گردشگری روستایی هوش فرهنگی می باشد. از آنجائیکه که بین فرهنگ های ساکنان محلی و گردشگران تشابهات، تفاوت ها و تمایزات گوناگونی وجود دارد، هر چه میزان سطح هوش فرهنگی افراد بیشتر باشد، به همان اندازه تعامل میان دو جامعه (ساکنان محلی و گردشگران) افزایش می یابد و از میزان تنش ها و پیامدهای احتمالی منفی کاسته می شود.

کلمات کلیدی:

گردشگری روستایی، هوش فرهنگی، توسعه پایدار، مناطق روستایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143129>

